

De krokodil

Steven Stroom stond de boot van Sterre en hemzelf schoon te spuiten.

'Mag ik helpen?', vroeg ik.

Steven draaide de slang dicht. 'Pech. Ik ben net klaar.'

Dat was jammer.

'Zullen we dan gaan varen?'

'Maar Sterre is ziek.'

'Kunnen we niet met zijn tweeën?'

'Hmm...', zei Steven.

'Of met het kleine bootje?'

'Dat kan wel', zei Steven. 'Kom!'

We gingen aan boord en Steven roeide de rivier op. Het zonnetje scheen en ik werd heerlijk rustig van het klotsende water. Er was genoeg te zien, maar ik mocht zelf niet roeien en na een tijdje werd het saai.

Boomstam

Toen zag ik in de verte een groot stuk hout drijven. Half boven water. Met twee knoesten die op ogen leken.

Het was net een krokodil!

'Kijk Steven! Een krokodil!'

'W-w-wat? W-w-waar?'

Ik was vergeten dat Steven soms een beetje bang kon zijn.

'Grapje', zei ik snel.

Maar het was al te laat.

'Wat doet een krokodil hier in het water?', vroeg Steven. Zijn ogen waren groot en hij was rood geworden.

'Pas op!', riep ik. 'Je stuurt bijna in het riet!'

Steven wilde zo graag wegblijven bij de boomstam die er uitzag als krokodil, dat hij vlak langs de kant was gaan varen.

'Ja maar... De krokodil!'

'Het was een grapje Steven. Het is gewoon een boomstam!'

'Ik hoop dat je gelijk hebt', zei Steven. 'Die ogen...'

Zwemmen

Het riet aan de kant kwam steeds dichterbij. Nu werd ik een beetje bang. Straks zaten we vast!

'Wat doen we als we vast komen te zitten in het riet?'

'Dan kunnen we afduwen', zei Steven. 'En als de kiel vast zit, moeten we het water in.'

'Vaar dan maar weer wat meer naar het midden', zei ik.

'Daar zwemt die krokodil nog steeds', zei Steven bezorgd. Je kon hem nu bijna niet meer zien. Stukken hout kunnen niet zwemmen.

Ik moest iets verzinnen.

Het riet was akelig dichtbij.

'Steven', zei ik, 'als we vast komen te zitten, moet je het water in. Wil je dat? Met die krokodil?'

Steven roeide meteen naar links. Gelukkig! We voeren nu lekker midden op de rivier.

'En het is trouwens een stuk hout', zei ik opgelucht.

'Ja ja', zei Steven. 'Dat zeg je nou wel, maar ik blijf toch in het midden van de rivier varen.'

Ik zei niks meer, want ik was veel te blij dat we niet meer dicht langs de kant voeren...

